

saa Eksempler ude fra Landet. Smid-
 lertid kunde den højtærede Minister ligesaa
 godt have gaaet en anden Vej og have sagt:
 Ja, men 3 Kr. er i Grunden for lidt i
 Byen, naar man skal have 3 Kr. paa Lan-
 det, maa man dog gaa højere op i Byen.
 Paa den Maade kunde man ogsaa have set
 paa Sagen. Jeg havde ikke været uwillig
 til, hvis det havde vist sig, at den høje Re-
 gering vilde have indladt sig paa at for-
 handle om dette Spørgsmaal, da at lempe
 mine Fordringer efter hvad den høje Rege-
 ring havde ønsket paa dette Omraade; tvært-
 imod det havde jeg været fuldt ud villig til.
 Men naar den høje Regering stiller sig saa
 afvisende, som den her har gjort, har der
 ingen Grund været for mig til at udarbejde
 detaillerede Vønningsbestemmelser for Arbej-
 derne i Sjælland, Arbejderne i Sjælland, kort
 sagt Arbejderne over hele Landet. Derfor
 har jeg stillet en Minimalfordring om 3 Kr.,
 og det synes jeg er en ret naturlig Grænse
 for, hvad en Familie behøver for at kunne
 leve. Den højtærede Minister udtalte, at
 han fandt, at 20 Ore i Timen var en pas-
 sende Løn, og at det var noget, man ikke
 kunde klage over. Den Arbejder, der nu
 ved Snefastning om Vinteren tjener 20 Ore
 i Timen, har altsaa ingen Grund til at
 klage, og det er desværre ganske sikkert saa-
 ledes, at paa den Tid, Staten tilbyder dette
 Arbejde — det er jo den allerværste ar-
 bejdsløse Periode — ere Arbejderne i stor
 Udstrækning saa daarligt stillede, at de slaas
 om at faa dette Arbejde. Den højtærede
 Minister mente, at hvis mit Forslag med
 Hensyn til Understøttelse til Børn blev ved-
 taget, vilde vi komme i Strid med bestaa-
 ende Pensionslove. Jeg skal ikke have det
 mindste imod, at vi saa ændrede de bestaa-
 ende Pensionslove, og det vilde jo ogsaa
 være en naturlig Følge, dersom vi vedtog
 dette Forslag om Understøttelse til de Børn,
 der her er Tale om. Dette lod sig imidler-
 tid ikke gøre ved en Anmærkning paa Fi-
 nansloven, og derfor har jeg heller ikke
 været i Stand til her paa Finansloven at
 tage de Børn med, som den højtærede Fi-
 nansminister talte om — i øvrigt vilde det
 jo heller ikke have hjulpet noget, thi dem
 vilde den højtærede Minister jo heller ikke
 give noget. Den højtærede Minister om-
 talte dernæst, at disse Forslag vel skulde
 bringes ud paa Sommermøderne. Ja, der
 er jo ingen anden Vej at gaa; naar det
 viser sig, at det ikke er muligt at føre For-
 slagene igennem i Rigsdagen, at Modstanden
 der er saa stor, at man ikke kommer nogen
 Vej, saa er der jo ingen anden Vej at gaa
 end at føre Sagen ud til Vælgerne. Det

er den eneste Vej, ad hvilken vi kunne have
 Haab om en Gang at faa disse Ting gen-
 nemførte, og det er jo den Vej, som alle
 Partier gaa, og som Regeringen ogsaa gaar.
 Naar det har vist sig, at Regeringens For-
 slag ikke have kunnet føres igennem, have vi
 jo Gang efter Gang set, at den har opløst
 Rigsdagen og saaledes ført Spørgsmaalet
 ud paa Vælgermøderne; det samme vilde vi
 selvfølgelig ogsaa gøre her. Den højtærede
 Minister omtalte saa igen, at en af Grunde-
 ne, hvorfor han ikke vilde gaa med til at
 give denne forhøjede Løn, var den stærke
 Efterspørgsel, der var efter Statens Arbejde.
 Regeringen har jo fremført dette Argument
 Gang efter Gang; det var det, Regeringens
 Chef ved Finanslovens anden Behandling
 fremkom med, og fra den højtærede Finans-
 minister har det ogsaa lydt adskillige Gange.
 Det minder mig om et Kunstværk, som er
 blevet modelleret af en fransk Billedhugger.
 Det forestiller en Scene uden for en Fab-
 rikspørt, hvor man ser en Flok Arbejdere
 kæmpe for at faa fat i Arbejdstegnene.
 Hovedfiguren i dette Kunstværk er en ung
 kraftig Arbejder, som har været saa heldig
 at erobre sig et saadant Arbejdstegn, og det
 holder han nu op i Bejret, medens man ser
 Børn, Kvinder og gamle Mænd ligge ned-
 trampede omkring ham. Det er netop dette,
 Regeringen ønsker at se, den glæder sig ved
 at se Arbejderne mase hinanden for at faa fat i
 Statens Arbejde. Jeg vilde foreslaa, eller
 i alt Fald ikke finde det urimeligt, om tat-
 nemmelige Kapitalister og Udbyttere anstaffede
 dette Kunstværk og prydede Ministerens
 Bærelse dermed.

Ordføreren (C. Hage): Den ærede
 Finansminister anbefalede indtrængende at
 yde Bevillingen af 7,200 Kr. til Hjælp ved
 Oparbejdelsen af Restancer ved den kjøben-
 havnske Toldrevision. Herom skal jeg kun
 sige, at de Oplysninger, der have foreligget
 for Udvalget, ikke have formaaet at overbe-
 vise os om Rigtigheden af at gaa ind paa
 Forslaget; men det er jo ikke udelukket, at
 de Oplysninger, som den ærede Minister
 yderligere kan fremsøre, ville være i Stand
 til at bibringe os en anden Opfattelse. Den
 ærede Minister siger, at Kontortiden er fra
 10—4, altsaa 6 Timer daglig, og dette er
 maaste en ikke upassende Kontortid, især
 naar det tør forudsættes, at man ikke alt for
 hyppigt møder en Time for sent og gaar en
 Time for tidligt. Men ellers, naar man ikke
 kan udføre sit Arbejde i den regelmæssige
 Kontortid, tager man en å to Timers Ek-
 traarbejde, og det har ikke været os klart,
 at man ikke ved et saadant Ekstraarbejde